

● Yakup Gümüř

Severim

Masal çağındaki yetim kuzuya
řefkatle uzanan eli seveverim
Garip alnındaki kara yazıya
Umut aşıl原因 dili severim

Öyle bir devran ki ruhlar asabi
Zulmün dalgaları boğmaya tabi
Kendine bir liman ararken sabi
Ana gibi saran kolu severim

Ben de bir beşerim şaşım diyerek
Nefsin tuzağına düştüm diyerek
Haddimi çok fazla aşım diyerek
Tövbe kapısında kulu severim

Karanlık çağlara şems gibi doğan
Hira'dan yükselip nur olup yağan
İtikadı sağlam her kalbe sığan
Âlemlere rahmet gülü severim

Tan yeri ağarıp şafak sökerken
Her canlı dilince zikir çekerken
Bâd-ı sâba kalbe huzur ekerken
Salât'a çağırان yolu severim

Hakk'ka teslim olan kalmaz buhranda
Fermanda ondadır dermanda onda
Ol Leyle-i kadr'da şehir-i gufranda
Gözlerden boşalan seli severim

Dostun hatırını delip geçmeyen
Gönülde taht kurup gelip geçmeyen
Bir bıçak misali dilip geçmeyen
Ağızdan damlayan balı severim

Ufkumu ışıtان göğün süsünü
Şehidin gazinin sağın süsünü
Düzlüğün yokuşun dağın süsünü
Al yıldız nakşolmuş alı severim